

פמ:

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

קלא א מיי פ"ח מה'ג
גיטס ה' טו קמג
עשין עב טושיע ח"מ טי
קלב ב ג מיי פ"ח מה'ג
כלס ה' טו:
קלב ד מיי פ"ח מה'ג
גיטס ה' ד קמג עשין
עב טושיע ח"מ טי רל"ג
ספיקי י:
קלב ה ז מיי פ"ח מה'ג
טושיע עס ספיקי ה:
קלב ח מיי פ"ח מה'ג
טו:
קלו ט מיי פ"ח מה'ג ג
קמג ט עס טושיע עס
ספיקי יח:
קלו י מיי עס ה' ז
טושיע עס ספיקי ז:
קלב כ ל מיי פ"ח מה'ג
עס ספיקי:
קלב מ ג מיי עס פ"ח מה'ג
ג [ז] קמג עס
טושיע ח"מ טי רל"ג ספיקי
ג:
קב ט מיי עס ה' ז
טושיע עס ספיקי ד:

בדרך שאמרו לענין איסור כך אמרו לענין טומאה. מפרש ר"י
זכר מרדכי דלענין ידות קמני לה נטמא החוט נטמאו
המאזנים^א אבל קפ המשקלות וקנה שיש להן בית קיבול הרי אלו טמאים
אפילו הן בפני עצמן ופריך מאי קמ"ל ומשני קנה ומיתנא ידידיה
אלטרטו ליה דלא^ב תנן אע"פ שהחוט
עשוי כתיקון אינו חשוב יד אל"כ
קנה ומיתנא עשויין כתיקון:

ולא בשל בעיין. אומר ר"מ דוקא
משקולת ששוקלים זכר וזמן
שהחלוטית מדבק בהן ומתייבש ולא
מטעם שחיקה כדפ"ה אבל משקולות
ששוקלין בהן כסף והזכר מותר לעשותן
של מתכת אלא שצריך לחפותו עור^ג
מדאמר בהמולץ יין (שגם דף עט.)
שלש עורות הן מנא חיפה ודיפתרא
ומפרש כדי לגרוד בה משקולת קטנה
ואי צלז לונמנא וחוכית אמאי צריך
עור אלא צלז מתכת מיירי וטעמא
דהני לפי שהן חלוקין ואין מדבק בהן
ויכול להדיקן או לקנמן ועוד דאמרין
בההוב (ב"מ דף דף נג.) וסע תנן הסס
סלע שנפסקה^ד התקינו שיהא שוקל
זה אלמנא עושין משקל מפלע של
מתכת ודוקא משקולת קטנה ששוקלין
בה כסף והזכר צריך לחפות עור
שבשחיקה מועטת יכא ליה הפסק
גדול אבל שאר משקולות גדולות
ששוקלין בהן נחושא וזכרל ועופרת
שאין צל ליה הפסק גדול אל"כ
ישחוק יותר מדאי איין צריך לחופין וכן
משמע ב"ד מיתוס (סנהדרין דף סח.)
שלא היו מכסין אלא משקולת קטנה
לאמר הכדור והאימון והקמניע
ומשקולת קטנה מהו (וע"ע מוספות
ב"מ נג: ד"ה שיהא):

שלא יבטין משקלותיו במלא.
פ"ה מפני שהוה מכבד ואין
נראה לר"מ דמשמע דזמוכר איירי
דומיא דזמסורה שלא ירמיה ומפרש
רבינו תם לפי שהמלך מיקל המשקולות
ושואב כדאמרין ביזרואלמי דמלח
שואב את המשקולות:

ובמשרדה פשיא ירתי. וא"ת
פהשיא דגול גמור
הוה תיפוק ליה משום לא תגזול^ה וי"ל
דאתא קרא להמציבי משעת הרמתה
ואע"פ שעדיין לא מדד וכי האי גונא
אמרין בר"ש חיזהו נשך (ב"מ דף סא:)
דלאו דכמדי דמשקולות ל"ל לטומן
משקולותיו בנחלא איי גזילה מעליתא
היא לעבור עליו משעת עשייה:
במקדש

בזאתו חבל עצמות הגשמים שצילות החמה החבל יבש וקצר יותר מצילות הגשמים. ורבינו חננאל פירש שצילות החמה החבל יבש וקצר יותר מצילות הגשמים. ורבינו חננאל פירש שצילות החמה החבל יבש וקצר יותר מצילות הגשמים. ורבינו חננאל פירש שצילות החמה החבל יבש וקצר יותר מצילות הגשמים.

אמר רב פפא א"ר דיגורמי א"ר מני בר פטיש בדרך
שאמרו לענין איסורין כך באמרו לענין טומאתן
מאי קמ"ל תנינא^א: חוט מאזנים של חנוני ושל
בעלי בתים טפה קנה ומתנא שלה איצטריכא
ליה דלא תנן ת"ר יאין עושין משקלות לא של
בעין ולא של אבר ולא של גיסטרוין ולא
של שאר מיני מתכות אבל עושה הוא של
צונמא ושל זכוכית ת"ר יאין עושין המחוק
של דלעת מפני שהוא קל ולא של מתכת
מפני שהוא מכבד אבל עושהו של זית ושל
אגוז של שקמה ושל^ב אישברוע ת"ר יאין עושין
את המחוק צדו אחד עב וצדו אחד קצר י"ל
ימחוק בבת אחת שהמחוק בבת אחת רע
למוכר ויפה ללוקח ולא ימחוק מעט מעט
שרע ללוקח ויפה למוכר^ג על כולן אמר רבן
יוחנן בן זכאי אוי לי אם אומר אוי לי אם לא
אומר אם אומר שמא ילמדו הרמאין ואם לא
אומר שמא יאמרו הרמאין אין תלמידי חכמים
לא אמרה אמר רב שמואל בר רב יצחק אמרה
ומהיא קרא אמרה יבי ישירם רבי ה' וצדיקים
ילכו בהם ופושעים יבשרו בהם^ד ת"ר לא תעשו
עול במשפט במדה במשקל ובמושורה במדה
היו מדידת קרקע^ה שלא ימדוד לאחד בימות
החמה ולאחד בימות הגשמים במשקל^ו שלא
יטמין משקלותיו במלא במשורה^ז שלא ירתיה
וק"ו ומה משורה^ח שהיא אחד משלשים וששה
בלוג הקפידה עליו תורה ק"ו להין וחצי הין
ושלישית ההין ורביעית ההין ולווג וחצי לוג
ורביעית^ט וחצי תומן ועוכלא אמר רב יהודה
אמר רב^י אסור לאדם שישהה מדה חסרה או
יתרה בתוך ביתו ואפילו היא עביט של מימי
רגלים אמר רב פפא לא אמרן אלא באתרא דלא
חתימו אבל באתרא דחתימו אי לא חזי חתימה
לא שקיל ובאתרא דלא חתימו נמו לא אמרן
אלא דלא^י מהגנדסי אבל מהגנדסי לית לן בה
ולא היא זימנין דמיקרי בין השמשות ומיקרי
ושקיל תניא נמי הכי לא ישעה אדם מדה
חסרה או יתרה בתוך ביתו ואפי' היא עביט של
תרקב וקב וחצי קב ורובע ותומן וחצי תומן
ועוכלא

דיגורמי. הן זורפי נחושא וזכרל נפחים ששוקלין חמיכות גדולות
של מאה ליטרואת ביחד: לענין איסורין. דאסור לשקול אס לא עשוין
בענין זה: כך אמרו לענין טומאתן. דאין מקבלין טומאה אס אין
עשוין כך דלא חשיבי כלי כיון דאסור לשקול בהן: טינינא. במסכת
כלים פרק כ"ט ולענין טומאה נשנית:
חוט המאזנים של חנוני. הוא החבל
שחליותיו (ט) צבג כדמייא לעיל ושל
צעל הבית תלוייה צאור טפח וכיון
דלשמעיין צעל צעל הבית דמקפיד
בחוט שיהא ראוי לשקול הוא הדין
לכל הני דלעיל: קנה ומיתנא. שיעור
קנה ומיתנא אשמועינן ר' מני דלית
להו הקפדה לענין טומאה כמו למשקל
ובמקום דקמני איני יודע הו ספק
טומאה והשאר דקמני צברייתא
דלעיל: דלא סנן. במסכת כלים:
עץ. גדיל אשטיין: אבר. פלומצי'א:
גיטרוין. מיני מתכות מעורבצים:
ולא של שאר מיני מסכות. מפני
שפוחתיין והולקין: לונמא. ארן. מחק.
רשטייריא צלעין שמוקין צו אמת
המדה: שהו קל ואינו נכנס כל
ך במדה ולכן אינו מוחק יפה
ומפסיד המוכר: אשברוע. ביישז"ל:
לדו אחד עב ולדו אחד קל. מפני
שהקצר נכנס בתוך המכונה ומוחק
יפה והעב אינו נכנס כל כך ואינו
מוחק יפה ואס לדו אחד עב ולדו
אחד קצר כשהוה קונה ימחוק צעז
וכשהוה מוכר ימחוק בקצר. אלא שניין
עבים או שניין קלרים כפי המנהג:
צנס אחס. צפעס אחת וצמהרה
שאינו מוחק יפה: מעט מעט. כגון
מוחק רותב טפה לצד ומגביה את
המחוק וחוזר וכוצב את המחוק ומוחק
טפח. אלא צפעס אחת וצנתת אי"י
צשמי פעמים כגון מוחק עד חצי
המדה ומגביה המחוק וחוזר ומוחק
חצי המדה השני: על כולן. על כל
מיני עוולות הללו: (ילמדו) שמא יאמרו
כו'. ומוחק כך יבאו לרמות יוסר:
וקצעי גמרל אמה. רבן יוחנן לביסוף
או לא אמה דמעיקרא הוה מספקא
ליה אס יאמר או לא ולצסוף מי
איפשיט ליה: דרבי ה'. דברי תורה:
וצדיקים ילכו צס. יאמרו צס שלא
לרמות הצדיות: יבשלו צס. ילמדו
לרמות: יו (א) מדס קרקע. שהרי מדס
כלי תכב לקמיה דהיינו משורה
דכמדי ותיס דמשורה תשנה (ומוקלא
ד: שלא ימדוד. לשני לקוחות שלקחו
קרקע צפותות או לאחד משני אחין
שחלקו: לאחד צימוס החמה. ולחלח

בזאתו חבל עצמות הגשמים שצילות החמה החבל יבש וקצר יותר מצילות הגשמים. ורבינו חננאל פירש שצילות החמה החבל יבש וקצר יותר מצילות הגשמים. ורבינו חננאל פירש שצילות החמה החבל יבש וקצר יותר מצילות הגשמים.

אמר רב פפא א"ר דיגורמי א"ר מני בר פטיש בדרך
שאמרו לענין איסורין כך באמרו לענין טומאתן
מאי קמ"ל תנינא^א: חוט מאזנים של חנוני ושל
בעלי בתים טפה קנה ומתנא שלה איצטריכא
ליה דלא תנן ת"ר יאין עושין משקלות לא של
בעין ולא של אבר ולא של גיסטרוין ולא
של שאר מיני מתכות אבל עושה הוא של
צונמא ושל זכוכית ת"ר יאין עושין המחוק
של דלעת מפני שהוא קל ולא של מתכת
מפני שהוא מכבד אבל עושהו של זית ושל
אגוז של שקמה ושל^ב אישברוע ת"ר יאין עושין
את המחוק צדו אחד עב וצדו אחד קצר י"ל
ימחוק בבת אחת שהמחוק בבת אחת רע
למוכר ויפה ללוקח ולא ימחוק מעט מעט
שרע ללוקח ויפה למוכר^ג על כולן אמר רבן
יוחנן בן זכאי אוי לי אם אומר אוי לי אם לא
אומר אם אומר שמא ילמדו הרמאין ואם לא
אומר שמא יאמרו הרמאין אין תלמידי חכמים
לא אמרה אמר רב שמואל בר רב יצחק אמרה
ומהיא קרא אמרה יבי ישירם רבי ה' וצדיקים
ילכו בהם ופושעים יבשרו בהם^ד ת"ר לא תעשו
עול במשפט במדה במשקל ובמושורה במדה
היו מדידת קרקע^ה שלא ימדוד לאחד בימות
החמה ולאחד בימות הגשמים במשקל^ו שלא
יטמין משקלותיו במלא במשורה^ז שלא ירתיה
וק"ו ומה משורה^ח שהיא אחד משלשים וששה
בלוג הקפידה עליו תורה ק"ו להין וחצי הין
ושלישית ההין ורביעית ההין ולווג וחצי לוג
ורביעית^ט וחצי תומן ועוכלא אמר רב יהודה
אמר רב^י אסור לאדם שישהה מדה חסרה או
יתרה בתוך ביתו ואפילו היא עביט של מימי
רגלים אמר רב פפא לא אמרן אלא באתרא דלא
חתימו אבל באתרא דחתימו אי לא חזי חתימה
לא שקיל ובאתרא דלא חתימו נמו לא אמרן
אלא דלא^י מהגנדסי אבל מהגנדסי לית לן בה
ולא היא זימנין דמיקרי בין השמשות ומיקרי
ושקיל תניא נמי הכי לא ישעה אדם מדה
חסרה או יתרה בתוך ביתו ואפי' היא עביט של
תרקב וקב וחצי קב ורובע ותומן וחצי תומן
ועוכלא

א. שדפוש. ודוקנה
הומתנא איני כלי קיבול
אלא הן ידות לכפות
המאזנים ומכניסות טומאה
לכפות אס נגע בהן השרץ
אפי' שלא נגע בכפותיו.
מוס יריד. ג. פירוש התם
כבליס אלא מפרש איי
שיעור החוט שהוא תליתי
הנפש אבל שיעור לחיקנה
המתנא על חני התם. ט.
ג. שלא ישחקו. מוס צ"מ
ז. א: ארדליכא שוה
פירוט מאי אסורא איכא
ואי דאיכא שרי' פשיטא,
שהוה גול גמור. ועוד מה
שיין למוכר הכי (ומה
משורה זכר) מה לי מדה
גדולה מה לי מדה קטנה
כיון שהוא גורלו שרי'ם.
שיע"ק צס חוט מה' גל"ש.

דיגורמי. נפחים שמכריזין
חמיות גדולת של מתכת
ושוקלין מאה ליטרואת ביחד:
דיק שמהו. הני שיערין
המאזנים: לענין איסורין.
שאסור לשקול בהן: כך
אמרו לענין טומאתן. דאין
מקבלין טומאה אל"כ
עשוין פעני הוה לדין דאסור לשקול בהן אלא הוה הוה חוטו שחליותיו (ט) צבג כדמייא לעיל ושל צעל הבית תלוייה צאור טפח וכיון דלשמעיין צעל צעל הבית דמקפיד בחוט שיהא ראוי לשקול הוא הדין לכל הני דלעיל: קנה ומיתנא. שיעור קנה ומיתנא אשמועינן ר' מני דלית להו הקפדה לענין טומאה כמו למשקל ובמקום דקמני איני יודע הו ספק טומאה והשאר דקמני צברייתא דלעיל: דלא סנן. במסכת כלים: עץ. גדיל אשטיין: אבר. פלומצי'א: גיטרוין. מיני מתכות מעורבצים: ולא של שאר מיני מסכות. מפני שפוחתיין והולקין: לונמא. ארן. מחק. רשטייריא צלעין שמוקין צו אמת המדה: שהו קל ואינו נכנס כל כך במדה ולכן אינו מוחק יפה ומפסיד המוכר: אשברוע. ביישז"ל: לדו אחד עב ולדו אחד קל. מפני שהקצר נכנס בתוך המכונה ומוחק יפה והעב אינו נכנס כל כך ואינו מוחק יפה ואס לדו אחד עב ולדו אחד קצר כשהוה קונה ימחוק צעז וכשהוה מוכר ימחוק בקצר. אלא שניין עבים או שניין קלרים כפי המנהג: צנס אחס. צפעס אחת וצמהרה שאינו מוחק יפה: מעט מעט. כגון מוחק רותב טפה לצד ומגביה את המחוק וחוזר וכוצב את המחוק ומוחק טפח. אלא צפעס אחת וצנתת אי"י צשמי פעמים כגון מוחק עד חצי המדה ומגביה המחוק וחוזר ומוחק חצי המדה השני: על כולן. על כל מיני עוולות הללו: (ילמדו) שמא יאמרו כו'. ומוחק כך יבאו לרמות יוסר: וקצעי גמרל אמה. רבן יוחנן לביסוף או לא אמה דמעיקרא הוה מספקא ליה אס יאמר או לא ולצסוף מי איפשיט ליה: דרבי ה'. דברי תורה: וצדיקים ילכו צס. יאמרו צס שלא לרמות הצדיות: יבשלו צס. ילמדו לרמות: יו (א) מדס קרקע. שהרי מדס כלי תכב לקמיה דהיינו משורה דכמדי ותיס דמשורה תשנה (ומוקלא ד: שלא ימדוד. לשני לקוחות שלקחו קרקע צפותות או לאחד משני אחין שחלקו: לאחד צימוס החמה. ולחלח

עשוין פעני הוה לדין דאסור לשקול בהן אלא הוה חוטו שחליותיו (ט) צבג כדמייא לעיל ושל צעל הבית תלוייה צאור טפח וכיון דלשמעיין צעל צעל הבית דמקפיד בחוט שיהא ראוי לשקול הוא הדין לכל הני דלעיל: קנה ומיתנא. שיעור קנה ומיתנא אשמועינן ר' מני דלית להו הקפדה לענין טומאה כמו למשקל ובמקום דקמני איני יודע הו ספק טומאה והשאר דקמני צברייתא דלעיל: דלא סנן. במסכת כלים: עץ. גדיל אשטיין: אבר. פלומצי'א: גיטרוין. מיני מתכות מעורבצים: ולא של שאר מיני מסכות. מפני שפוחתיין והולקין: לונמא. ארן. מחק. רשטייריא צלעין שמוקין צו אמת המדה: שהו קל ואינו נכנס כל כך במדה ולכן אינו מוחק יפה ומפסיד המוכר: אשברוע. ביישז"ל: לדו אחד עב ולדו אחד קל. מפני שהקצר נכנס בתוך המכונה ומוחק יפה והעב אינו נכנס כל כך ואינו מוחק יפה ואס לדו אחד עב ולדו אחד קצר כשהוה קונה ימחוק צעז וכשהוה מוכר ימחוק בקצר. אלא שניין עבים או שניין קלרים כפי המנהג: צנס אחס. צפעס אחת וצמהרה שאינו מוחק יפה: מעט מעט. כגון מוחק רותב טפה לצד ומגביה את המחוק וחוזר וכוצב את המחוק ומוחק טפח. אלא צפעס אחת וצנתת אי"י צשמי פעמים כגון מוחק עד חצי המדה ומגביה המחוק וחוזר ומוחק חצי המדה השני: על כולן. על כל מיני עוולות הללו: (ילמדו) שמא יאמרו כו'. ומוחק כך יבאו לרמות יוסר: וקצעי גמרל אמה. רבן יוחנן לביסוף או לא אמה דמעיקרא הוה מספקא ליה אס יאמר או לא ולצסוף מי איפשיט ליה: דרבי ה'. דברי תורה: וצדיקים ילכו צס. יאמרו צס שלא לרמות הצדיות: יבשלו צס. ילמדו לרמות: יו (א) מדס קרקע. שהרי מדס כלי תכב לקמיה דהיינו משורה דכמדי ותיס דמשורה תשנה (ומוקלא ד: שלא ימדוד. לשני לקוחות שלקחו קרקע צפותות או לאחד משני אחין שחלקו: לאחד צימוס החמה. ולחלח

ב) אולי צ"ל שנתק הרבה.
ג) נראה דצ"ל על כל מי שמטוול ועושה כמו זה ומעשיין אתן.